

Példák: Elektromos terek jelenlétében

Érdeemes a szigetelőkre érvényes határfeltételt átfogalmazni egy polarizációs felületi töltéssűrűségre. Ezt kétféleképpen lehet:

1. Egy V térfogatban elhelyezkedő $\mathbf{P}(\mathbf{x})$ dipólsűrűség potenciálja

$$\Phi(\mathbf{x}) = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \int_V d^3\mathbf{x}' \mathbf{P}(\mathbf{x}') \cdot \frac{\mathbf{x} - \mathbf{x}'}{|\mathbf{x} - \mathbf{x}'|^3} \quad (1)$$

amit az előadáson is tanultak szerint a

$$\frac{\mathbf{x} - \mathbf{x}'}{|\mathbf{x} - \mathbf{x}'|^3} = \nabla_{\mathbf{x}'} \frac{1}{|\mathbf{x} - \mathbf{x}'|} \quad (2)$$

és

$$\begin{aligned} \nabla_{\mathbf{x}'} \cdot \left(\frac{\mathbf{P}(\mathbf{x}')}{|\mathbf{x} - \mathbf{x}'|} \right) &= \frac{\nabla_{\mathbf{x}'} \cdot \mathbf{P}(\mathbf{x}')}{|\mathbf{x} - \mathbf{x}'|} \\ &\quad + \mathbf{P}(\mathbf{x}') \cdot \nabla_{\mathbf{x}'} \frac{1}{|\mathbf{x} - \mathbf{x}'|} \end{aligned}$$

felhasználásával a

$$\begin{aligned} \Phi(\mathbf{x}) &= -\frac{1}{4\pi\epsilon_0} \int_V d^3\mathbf{x}' \frac{\nabla_{\mathbf{x}'} \cdot \mathbf{P}(\mathbf{x}')}{|\mathbf{x} - \mathbf{x}'|} \\ &\quad + \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \int_{\partial V} d^2\mathbf{x}' \cdot \frac{\mathbf{P}(\mathbf{x}')}{|\mathbf{x} - \mathbf{x}'|} \end{aligned}$$

alakba lehet átírni. Az itt megjelenő

$$\rho_P(\mathbf{x}) = -\operatorname{div}\mathbf{P}(\mathbf{x}) \quad \text{és} \quad \sigma_P(\mathbf{x}) = \mathbf{n} \cdot \mathbf{P}(\mathbf{x}) \quad (3)$$

kifejezések értelmezhetők a polarizációs (más néven "kötött") térfogati, illetve felületi töltésként, amelyekkel a V térfogatban elhelyezkedő $\mathbf{P}(\mathbf{x})$ dipólsűrűség helyettesíthető.

2. Egy másik módon a térfogatot akkorának választjuk, hogy a $\mathbf{P}(\mathbf{x})$ dipólsűrűség teljességgel a belsejében legyen. Ekkor a felületi integrál tag zérus, viszont (szabad felületi töltések hiányában) a $\mathbf{P}(\mathbf{x})$ elfoglalta tartomány határán teljesíteni kell a

$$\mathbf{n} \cdot [\epsilon_0 \mathbf{E} - (\epsilon_0 \mathbf{E}_b + \mathbf{P})] = 0 \quad (4)$$

határfeltételt, ahol \mathbf{E} az elektromos térerősség a szigetelőkön kívül, \mathbf{E}_b pedig belül. Ebből

$$\epsilon_0 \mathbf{n} \cdot (\mathbf{E} - \mathbf{E}_b) = \mathbf{n} \cdot \mathbf{P} \quad (5)$$

ami pont egy

$$\sigma_P(\mathbf{x}) = \mathbf{n} \cdot \mathbf{P}(\mathbf{x}) \quad (6)$$

polarizációs felületi töltéssűrűségnek felel meg.

I. POLARIZÁLT GÖMB TERE

1. Számolja ki egy homogén polarizációjú, R sugarú gömb elektromos terét!

Megoldás:

Az átlalánosság megcsorbítása nélkül vehetjük úgy, hogy a gömb polarizációja párhuzamos a z tengellyel, ekkor

a levezetett formulák alapján a térfogati és felületi polarizációs töltéssűrűségek a következő módon adhatóak meg:

$$\mathbf{P} \parallel \hat{\mathbf{z}}, \mathbf{P} = P\hat{\mathbf{z}} \Rightarrow \rho_{\text{pol}} = -\text{div } \mathbf{P} = 0 \quad (7)$$

$$\sigma_{\text{pol}} = \mathbf{n} \cdot \mathbf{P}|_{r=R} \equiv \hat{\mathbf{r}} \cdot \mathbf{P}|_{r=R} = P \cos \theta \quad (8)$$

Most a térerősséget a következőképpen tudjuk megadni, először is a gömbön kívül, "definíció szerint" egy \mathbf{p} dipólusnak kell megadnunk az elektromos terét:

$$\mathbf{E}_k(\mathbf{r}) = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{3(\mathbf{p} \cdot \hat{\mathbf{r}})\hat{\mathbf{r}} - \mathbf{p}}{r^3} \quad (9)$$

Továbbá ekkor a határfeltétel segítségével kiszámolható a belül lévő elektromos tér, amely intuitívan is látható, hogy a most *szögfüggő* felületi sűrűség miatt nem lesz nulla!

$$\epsilon_0 \hat{\mathbf{r}} \cdot (\mathbf{E}_k - \mathbf{E}_b) = \frac{1}{2\pi} \frac{p \cos \theta}{R^3} - \epsilon_0 \hat{\mathbf{r}} \cdot \mathbf{E}_b = \hat{\mathbf{r}} \cdot \mathbf{P} = P \cos \theta \Rightarrow \hat{\mathbf{r}} \cdot \mathbf{E}_b = \frac{1}{2\pi} \frac{p \cos \theta}{R^3} - P \cos \theta \quad (10)$$

Mivel $\frac{4}{3}\pi R^3 P = p$, az elektromos térre $\hat{\mathbf{r}} \cdot \mathbf{E}_b = -\frac{P}{3\epsilon_0} \Rightarrow \mathbf{E}_b = -\frac{\mathbf{P}}{3\epsilon_0}$ adódik.

2. Egy R sugarú gömb polarizációja

$$\mathbf{P}(\mathbf{r}) = k\mathbf{r}, \quad (11)$$

ahol k egy konstans, \mathbf{r} a középpontból eredő vektor. Számolja ki a σ_P, ρ_P "kötött" töltéseket, valamint az elektromos teret a gömbön belül és kívül!

Megoldás:

Ismét a térfogati és a felületi töltéssűrűségek kiszámításával kezdünk:

$$\mathbf{P} = k\mathbf{r}\hat{\mathbf{r}} \rightarrow P_r = kr \Rightarrow \rho_{\text{pol}} = -\text{div } \mathbf{P} = -\frac{1}{r^2} \partial_r (r^2 kr) = -3k \quad (12)$$

$$\sigma_{\text{pol}} = \mathbf{n} \cdot \mathbf{P}|_{r=R} \equiv \hat{\mathbf{r}} \cdot \mathbf{P}|_{r=R} = kR \quad (13)$$

Most a szokott módon egy homogén töltéssűrűség segítségével kell kiszámítanunk a belső térerősséget, ami a Gauss-tétel alkalmazásával adható meg legegyszerűbben:

$$\oint_{\partial V_r} d^2\mathbf{f} \mathbf{E}_b = 4\pi r^2 E_b = Q_r = \frac{4}{3}\pi r^3 \rho_{\text{pol}} \Rightarrow E_b = -\frac{k}{\epsilon_0} \mathbf{r} \quad (14)$$

Mivel minden gömbszimmetrikus, alkalmazva gömbön kívül a Gauss-tételt, egyszerűen visszakapjuk a gömb teljes töltésével vett ponttöltés terét, azonban az össztöltés esetünkben:

$$Q_R = \frac{4}{3}\pi R^3 \rho + 4\pi R^2 \sigma = 4\pi k R^3 - 4\pi k R^3 = 0 \Rightarrow \mathbf{E}_k = \mathbf{0} \quad (15)$$

II. TÖLTÉS DIELEKTRIKUM FÖLÖTT

Adott egy töltés a z -tengelyen, a $z = a$ pontban. A térnek a $z < 0$ részét χ_e szuszceptibilitású dielektrikum tölti ki. Mekkora erő hat a ponttöltésre?

Megoldás:

Az $z = a$ magasságban lévő töltés terét vizsgáljuk a $z = 0$ síkon, r távolságra a középponttól, ahol a felületi töltéssűrűség $\sigma_{\text{pol}} = \mathbf{P} \cdot \hat{\mathbf{z}} \equiv P \equiv \epsilon_0 \chi_e E$. Ahol minden tag a z komponensnek felel meg, mivel x, y komponensek nem fordulhatnak elő a rendszer szimmetriája miatt! Ekkor a q töltés terének z irányú komponense $z > 0$ esetén egyszerűen (a tér fentről lefele mutat):

$$E_+^z(z=0) = -\frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{q \cos \theta}{\sqrt{r^2 + a^2}} = -\frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{qa}{(r^2 + a^2)^{3/2}} \quad (16)$$

Ennek ismeretében, illetve tudva, hogy $z < 0$ esetén közel a határhoz a tér egyszerűen kifejezhető a felületi töltéssűrűség segítségével, (Gauss-tétel alkalmazva a végtelen síklapra, a lenti térrésznél ekkor bele kell vennünk a $\epsilon = \chi_e \epsilon_0$ faktort is!), $E_- = \frac{\sigma_{\text{pol}}}{2\epsilon}$. Most alkalmazva felületi töltéssűrűségekre a határfeltételt:

$$\sigma_{\text{pol}} = \epsilon_0 \chi_e \left(-\frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{qa}{(r^2 + a^2)^{3/2}} - \frac{\sigma_{\text{pol}}}{2\epsilon_0} \right) \Rightarrow \sigma_{\text{pol}} = -\frac{1}{2\pi} \frac{\chi_e}{\chi_e + 2} \frac{qa}{(r^2 + a^2)^{3/2}} \quad (17)$$

ahol elsőre furcsának tűnhet, hogy a Gauss-tételt a végtelen egyenletesen töltött síklap esetében alkalmaztuk, azonban, ha a $z = 0$ -ban vizsgálódunk, mindig vehetjük úgy lokálisan, hogy a sík egy végtelen egyenletesen töltött síklap, mivel annyira közel vagyunk hozzá, hogy nem érződik annak r függése! Láthatóan egy olyan felületi töltéssűrűséget kaptunk, mely két a síktól azonos távolságra lévő ponttöltésből ered, nevezzük el a $z = -a$ pontban lévő töltést q_p , ami a $z > 0$ térben kelti a teret és q' -nak, ami a $z < 0$ térben, ezt nevezzük a tükrötöltések általánosított módszerének! Ekkor a potenciálok, együtt a folytonossági és a felületi töltéssűrűséghez tartozó határfeltétellel

$$\Phi_+ = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \left(\frac{q}{\sqrt{r^2 + (z-a)^2}} + \frac{q_p}{\sqrt{r^2 + (z+a)^2}} \right) \quad (18)$$

$$\Phi_- = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{q'}{\sqrt{r^2 + (z+a)^2}} \quad (19)$$

$$\Phi_-(0) = \Phi_+(0) \Leftrightarrow q' = q + q_p \quad (20)$$

$$\Downarrow \quad (21)$$

$$E_+^z(0) - E_-^z(0) = -\frac{\sigma_{\text{pol}}}{\epsilon_0} \Rightarrow \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{d(q_p + q' - q)}{\sqrt{r^2 + d^2}} = \frac{1}{2\pi\epsilon_0} \frac{\chi_e}{\chi_e + 2} \frac{q_p a}{\sqrt{r^2 + a^2}} \Rightarrow q_p = -\frac{\chi_e}{\chi_e + 2} q \quad (22)$$

ahol a térerősségeknél figyelembe vettük, hogy az alsó q' töltés tere felfel mutat a $z = 0$ -ban! Vagyis a két ponttöltés kép alapján a fenti töltésre ható erő a következő:

$$F = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{\chi_e}{\chi_e + 2} \frac{q^2}{d^2} \quad (23)$$

III. SÍKKONDEZNÁTORBA RÉSZBEN BEHELYEZETT DIELEKTRIKUM

Adott egy síkkondenzátor, amely két $L \times L$ méretű síklapból áll, amelyek között a távolság d . Továbbá adott egy ϵ permittivitású dielektrikum, amelynek a dimenziói ugyancsak $L \times L \times d$. A dielektrikumot a kondenzátor egyik oldala felől a kondenzátorba helyezük. Mekkora munkát kell végeznünk ahhoz, hogy a dielektrikum és a síkkondenzátor mindkét lapja $L \times x$ felületen érintkezzen, ha

1. a kondenzátoron a töltés Q állandó?
2. a kondenzátoron lévő U potenciálkülönbség állandó?

Számolja ki a két esetben a dielektrikumra ható erőt? Mivel magyarázható a különbség a két eset között? (Érdemes az állandó potenciálú behelyezést két lépésben végrehajtani, először bevinni a dielektrikumot állandó töltés mellett, majd egy feszültségforrás segítségével visszakompenzálni a potenciálkülönbséget az eredeti értékre!)

Megoldás:

Az első esetben a töltés $Q = \text{cst.}$ állandó, azaz az energia $E = \frac{1}{2} \frac{Q^2}{C}$ módon függ a kapacitástól, ekkor a munka az x részig betolt dielektrikum esetén kapott energia és a dielektrikum nélküli energia különbsége:

$$W(x) = E_x - E_0 \quad (24)$$

$$C_0 = \frac{\epsilon_0 L^2}{d}, \quad C_x = \frac{\epsilon_0}{d} (L(L-x) + \chi_e Lx) = \frac{\epsilon_0}{d} (L^2 + (\chi_e - 1)Lx) \quad (25)$$

$$\Rightarrow W(x) = \frac{1}{2} Q^2 \frac{d}{\epsilon_0} \left(\frac{1}{L^2 + (\chi_e - 1)Lx} - \frac{1}{L^2} \right) \quad (26)$$

Ekkor az erő egyszerűen csak az x irányban vett gradiens, azaz az x szerinti parciális derivált:

$$F = \frac{dW(x)}{dx} = -\frac{Q^2 d}{2 \epsilon_0 (L^2 + (\chi_e - 1)Lx)^2} \cdot (\chi_e - 1)L \quad (27)$$

Ami vártaknánk megfelelőgy taszító erő! Most az állandó feszültségű esetet vizsgálva először állandó töltés mellett visszük be a dielektrikumot, ami az előző feladatban kiszámolt E_x energiára változtatja a kondenzátor energiáját. Ekkor a feszültséget elkezdjük változtatni, állandó kapacitás mellett, vissza az eredeti értékére. Az eredeti értéke $U_0 = \frac{Q}{C_0}$, míg az új értéke $U_x = \frac{Q}{C_x}$. Állandó kapacitás mellett az energia $E = \frac{1}{2} U^2 C$, ekkor az energia különbség

a potenciál megváltozása által, amiből rögtön a munka és abból az erő is származtatható, ahol csak a feszültség változásakor kapott munkát adjuk meg:

$$U_x = \frac{Q}{C_x} = \frac{Qd}{\varepsilon_0} \frac{1}{L^2 + (\chi_e - 1)Lx} \quad (28)$$

$$W_2(x) = \frac{1}{2} C_x (U_x^2 - U_0^2) = \frac{1}{2} Q^2 C_x \left(\frac{1}{C_x} - \frac{C_x}{C_0^2} \right) = \frac{1}{2} \frac{Q^2 d}{\varepsilon_0} \left(\frac{1}{L^2 + (\chi_e - 1)Lx} - \frac{L^2 + (\chi_e - 1)Lx}{L^4} \right) \quad (29)$$

$$F_2 = F + \frac{dW(x)}{dx} = F - \frac{1}{2} \frac{Q^2 d}{\varepsilon_0} \left(\frac{(\chi_e - 1)L}{(L^2 + (\chi_e - 1)Lx)^2} + \frac{\chi_e - 1}{L^3} \right) = -\frac{Q^2 d}{\varepsilon_0} \left(\frac{(\chi_e - 1)L}{(L^2 + (\chi_e - 1)Lx)^2} + \frac{\chi_e - 1}{2L^3} \right) \quad (30)$$

IV. ANALÓGIA AZ ELEKTROSZTIKA ÉS AZ EGYENÁRAMOK LEÍRÁSA KÖZÖTT

A szigetelők (szabad töltések nélküli) elektrosztatikájának alapegyenletei

$$\operatorname{div} \mathbf{D} = 0 \quad \operatorname{rot} \mathbf{E} = 0 \quad \mathbf{D} = \epsilon \mathbf{E} \quad (31)$$

és az egyenáramok leírása

$$\operatorname{div} \mathbf{j} = 0 \quad \operatorname{rot} \mathbf{E} = 0 \quad \mathbf{j} = \sigma \mathbf{E} \quad (32)$$

között analógia áll fenn. Ennek segítségével az elektrosztatika megoldási módszereit lehet egyenáramú elrendezések számolására használni.

Megoldás:

Igen.

V. FÖLDELÉSI ELLENÁLLÁS

A földbe d mélységben elástunk egy a sugarú fémgömböt, amelyhez egy vezető huzalt erősítettünk. A huzal másik végét egy elektromos gép földelési csatlakozójához kötöttük. Keressük a gömbnek az R_f ún. "földelési ellenállását" az alábbi módon.

Tudjuk, hogy a föld elektromos vezetőképessége σ és a felette lévő levegőé zérus. Folyjék a huzalon I áram. Ekkor a gömbből kilépő áram csak a földben folyhat. Az analógia miatt egy olyan elektrosztatikai elrendezést kell találni, amely esetén a földben fellépő térerősség erővonalai nem lépnek át a levegőbe. Ez elérhető egy olyan $(+Q)$ tükörtöltéssel, amely megegyezik a földben lévő gömb $(+Q)$ töltésével és egy ugyancsak a sugarú fémgömbön helyezkedik el.

1. Mi a Q töltésnek megfelelő mennyiség az egyenáramú elrendezésben?
2. Határozzuk meg (közelítőleg) a kapott elrendezésben a Φ elektromos potenciálfüggvényt és ennek alapján az R_f földelési ellenállást!
3. Határozzuk meg a föld felületén a potenciálfüggvényt!
4. Határozza meg a maximális "lépésfeszültséget"!

Megoldás:

Mivel az erővonalakkal azonosított áramok nem lépnek ki a földből, nem lépik át a $z = 0$ síkot, használhatunk egy tükörtöltés helyettesítő képet! Ekkor az bevezetett analógiák alapján

$$\mathbf{D} \leftrightarrow \mathbf{j} \Rightarrow \int d^2 \mathbf{f} \mathbf{D} = \int d^2 \mathbf{f} \mathbf{j} \Rightarrow Q \leftrightarrow I \quad (33)$$

Ekkor egyszerűen csak kettő azonos nagyságú és előjelű ponttöltés terét kell kiszámítanunk a földbe ásott gömb felületén, amiknek az erővonalképe éppen annak felel, meg hogy nem lépik át a $z = 0$ felületet!

$$\Phi(r, z) = \frac{Q}{4\pi} \left(\frac{1}{\varepsilon} \frac{1}{\sqrt{r^2 + (z+d)^2}} + \frac{1}{\varepsilon_0} \frac{1}{\sqrt{r^2 + (z-d)^2}} \right) \quad (34)$$

ahonnan egyszerűen a gömb felszínén a potenciál:

$$\Phi = \frac{Q}{4\pi\epsilon} \left(\frac{1}{a} + \frac{1}{2d-a} \right) \quad (35)$$

Ekkor adjuk meg a kapacitást is az elektrosztatikus helyettesítő képben, mivel a potenciál mindkét képben ugyanaz:

$$C = \frac{Q}{\Phi} = \frac{4\pi\epsilon}{\frac{1}{a} + \frac{1}{2d-a}} \quad (36)$$

Mivel a potenciál mindkét esetben ugyanaz a mennyiség az ellenállás megadásához csak végre kell hajtanunk a következő cseréket a kapacitásban: $Q \leftrightarrow I$, $\epsilon \leftrightarrow \sigma \Rightarrow \frac{Q}{\Phi} \leftrightarrow \frac{I}{\Phi}$ és vennünk a kapott kifejezésnek a reciprokát:

$$R_f = \frac{\frac{1}{a} + \frac{1}{2d-a}}{\pi\sigma} \quad (37)$$

VI. KIS ÜREGEK EGY NAGY KITERJEDÉSŰ DIELEKTRIKUMBAN

Adott egy nagy kiterjedésű dielektrikum, melyben az elektromos tér \mathbf{E}_0 , és az elektromos eltolás-vektor $\mathbf{D}_0 = \epsilon_0\mathbf{E}_0 + \mathbf{P}$.

1. Egy kis gömb alakú üreget vájunk ebben a szigetelőben. Számolja ki az elektromos teret, valamint az elektromos eltolás-vektort a \mathbf{D}_0 és \mathbf{P} függvényében a lyuk középpontjában!
2. Számolja ki ugyanezeket a mennyiségeket abban az esetben, ha egy vékony tű alakú üreget vájunk a szigetelőben!
3. Számolja ki ugyanezeket a mennyiségeket abban az esetben, ha egy lapos korong alakú üreget vájunk a szigetelőben!

[A vájt üregek elég kis méretűek ahhoz, hogy \mathbf{P} , \mathbf{E}_0 , \mathbf{D}_0 homogénnek tekinthetők. Segítség: az üregek kiválásának ugyanaz a hatása, mintha egy ellentétes irányban polarizált, az üreg alakjával megegyező tárgyat helyeznénk az üreg helyébe.]

Megoldás:

1. Használva a segítséget, vagyis a polarizálatlan üreg előáll a teljesen polarizált és egy ellentétesen polarizált kicsi gömb szuperpozíciójaként a következőt jelenthetjük ki, felhasználva, hogy a negatív polarizáltság:

$$\mathbf{E}_{\text{pol}} = \frac{\mathbf{P}}{3\epsilon_0} \Rightarrow \mathbf{E} = \mathbf{E}_0 + \frac{\mathbf{P}}{3\epsilon_0} \quad (38)$$

Innen vissza tudunk térni az eredeti modellhez:

$$\mathbf{D} = \epsilon_0\mathbf{E} = \epsilon_0 \left(\mathbf{E}_0 + \frac{\mathbf{P}}{3\epsilon_0} \right) = \mathbf{D}_0 - \frac{2}{3}\mathbf{P}, \quad (39)$$

ahol az utolsó lépésben kihasználtuk, hogy $\mathbf{D}_0 = \epsilon_0\mathbf{E}_0 + \mathbf{P}$

2. Tű alakú üreg esetén, aminek az átmérője sokkal kisebb mint a hossza, $L \gg a$, élhetünk azzal a közelítéssel, hogy benne a polarizáció számottevően csak z irányú, azaz csak a lezáró körlapokon jelennek meg felületi töltések

$$\sigma_{\text{pol}} = \mathbf{n} \cdot \mathbf{P} = -\pi a^2 P \quad (40)$$

Ekkor az extra térerősség járuléka a negatív polarizáltság miatt a tű közepén egy ponttöltés terével közelíthető, azaz

$$E \approx E_0 + \frac{2a^2\pi P}{4\pi\epsilon_0(L/2)^2} = \frac{a^2 P}{2\epsilon_0} \frac{4}{L^2} \approx E_0 \Rightarrow \mathbf{E} \approx \mathbf{E}_0 \quad (41)$$

ahonnan ismét az alap összefüggés alapján az eltolás vektor $\mathbf{D} = \epsilon_0\mathbf{E} \approx \epsilon_0\mathbf{E}_0 = \mathbf{D}_0 - \mathbf{P}$.

3. Lapos korong alakú üreg esetén, ha a korong sugara sokkal nagyobb mint a korong magassága, $R \gg d$, a szélen fellépő korrekciókat elhanyagolhatjuk és a határfeltétel ekkor egyszerűen a $\sigma = P$ összefüggést adja, majd a végtelen síkpl analógiája alapján

$$\mathbf{E} = \mathbf{E}_0 + \frac{\sigma}{\varepsilon_0} \hat{\mathbf{z}} = \mathbf{E}_0 + \frac{\mathbf{P}}{\varepsilon_0} \quad (42)$$

ahol a kettes faktort amiatt hiányzik mivel a korong magsságát azáltal figyelembe kellett vennünk, hogy míg a tetején $+\sigma$, az alján $-\sigma$ felületi töltéssűrűség található. Inne pedig a lapos korong üreg eltolási vektora:

$$\mathbf{D} = \varepsilon_0 \mathbf{E} = \mathbf{D}_0 - \mathbf{P} + \mathbf{P} = \mathbf{D}_0 \quad (43)$$